

XXXVII.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Forandring i Lov om Rentefoden m. v.
af 6te April 1855.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 8de Marts 1895.)

Sen længere Mærceffe have Varepriserne, ogsaa paa Landbrugets Produkter, været i stadig Dalen. Trods energiske Anstrengelser for ved en mere intensiv Drift at opveje Tabet for de næringsdrivende, har det dog ikke kunnet undgaas, at Virkningen viser sig i en væsentlig Dalen af Ejendomspriserne. Vi skulle her ikke indlade os paa den vanskelige Undersøgelse af, hvad der i denne Henseende har virket mest, enten den oversjiste Konkurrence eller Overgangen til Guldmøntfoden i flere af de europæiske Lande. Det sandsynligste er, at begge Dele have samvirket paa en for de gamle Samfund økonomisk svækkende Maade.

Over for de stadig svindende Værdier synes den eneste Trøst at være, at ogsaa Kapital maatte blive billigere. Denne Side af Prisnedgangen har imidlertid haft vanskeligt ved at trænge igennem, da saa mægtige Interesser netop paa Pengemarkedet have været knyttede til at opretholde en højere Rentefod. Prissaldet paa Kapital viser sig dog efterhaanden, om end langsomt. Naar Lovgivningsmagten ikke kan hindre Prisnedgangen for Varer, bør den saa meget mere gøre, hvad den formaar, for at bevirke, at Rente-

foden følger den almindelige Nedgangsbevægelse, og navnlig ikke opretholde saadanne Lovbestemmelser, der kunne træde i Vejen for Rentens almindelige Nedsættelse.

Det gælder da om, at den legale Prioritetsrente kommer den virkelige Rentefod saa nær som muligt. Der vil herfor næppe kunne paavises nogen bedre Maalestof end Kursen for Kreditforeningsobligationerne, hvis samlede Beløb udgør omtrent 500 Millioner Kroner. Kursen paa $3\frac{1}{2}$ pCt. Obligationer af denne Art er nu som bekendt næsten pari, medens tilsvarende Statsobligationer endog staa 2—3 pCt. over. Den virkelige Rente for gode Prioriteter maa saaledes antages at være dalet næsten til $3\frac{1}{2}$ pCt., og da den legale Rente i Reglen har været lidt lavere end den almindelige paa Pengemarkedet, vil det være korrekt nu at fastsætte den legale Rente til $3\frac{1}{2}$ pCt.

Paa den anden Side maa det naturligvis ligesom hidtil erkendes, at den Lovbestemte Rente ikke bør være absolut bindende. Prioritetens Væbskaffenhed og andre Hensyn maa her kunne være bestemmende. Udvalget billiger derfor, at Lovforslaget